

in ea gravissima culpa. Ideo depon
 te p[ro]p[ri]a m[er]ito m[er]ita ut tu m[er]i
 p[ro]p[ri]a m[er]ito indulgentiam et remis
 sionem d[omi]ni p[ro]p[ri]a m[er]ito et alior[um]
 quocumq[ue] sc[ilicet] ab ip[s]o filio tuo a quo
 bona cuncta procedunt p[ro]p[ri]a m[er]ito o[mn]ia
 facta s[un]t. qui etiam illuminat om
 nem homin[em] venietem in hunc
 mundum facit ip[s]e illuminet me
 tem meam hunc g[ra]t[ia]e suae inflamas
 cam igne suavissimi et sanctissimi
 amoris sui et faciat me se ip[s]um ann
 p[re]t[er]it[um] et filio et sp[iritu] m[un]di solum veni
 deum adorare in sp[iritu] et veritate
 se ip[s]um sicut omnia diligere et timere
 et eadem firmiter ad hunc sua m[er]ita